

strax paa Stedet finde deres Berigtigelse, om der da kan være Noget i veien for, at jeg hertil knytter en ganske kort Bemærkning, som vistnok ikke directe vedkommer Forhandlingernes Gjenstand, men dog staaer i nogen Berørelse med samme.

Formanden: Jeg skal tillade mig her til at svare, at jeg meget maa beklage, naar Noget indkaster i Forhandlingerne Noget, som i høi Grad kunde friste til Svar, og som dog ikke vedkommer den foreliggende Sag; men, hvis man vilde betragte det som aldeles nødvendigt at give et saadant Svar, og dette atter skulde fremkalde et Gjensvar, saa vilde der i Virkeligheden aldeles ikke være nogen Mulighed for nogenende at kunne standse en Discussion, som var gaaet udenfor de Grændser, inden hvilke den burde holdes. Jeg maa derfor beklage, at jeg maa fastholde, hvad jeg tillod mig at erklære, da vi gik over til Forhandlingen af dette sidste Spørgsmaal, nemlig, at det var mit faste Forsæt for Eftertiden at holde Discussionen bestemt indenfor de rette Grændser, end det tidligere var lykkedes mig, og jeg vil haabe, at de ærede Talere selv vilde komme mig til hjælp i saa Henseende; thi, naar de ikke gjøre det, maa jeg erkende, at det vil være meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt for mig.

Sagb: Jeg skal altsaa holde mig nøie til Forhandlingernes Gjenstand, nemlig Invalidelovens Fremme til 3die Behandling. Jeg troer, at man ei vil kunne negte, at enhver Lov af denne Art, som vedkommer Armeen, maa nødvendigviis udøve en vis Indflydelse paa de bestaaende Forhold, selv om den ikke directe griber ind i disse. Det kan ei heller undgaaes, at Invalideloven vil udøve en saadan Indflydelse, og, naar jeg derfor i Virkeligheden tillægger denne Sag en højere Vigtighed end Mange af de Tilstedeværende, saa kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at Armeen virkelig er en Institution, som man maa omgaaes med Baersomhed; thi en dygtig og velorganiseret Armee er en Institution, der er bygget paa Sandheder og Erfaringer, som ikke svømme paa Overfladen af Hverdagslivets almindelige Fagttagelser, men som, hvis jeg maa bruge et figurligt Udtryk, have deres Rod i en dybere Jordbund

end den, som bevæges af Lidsaandens periodiske Svingninger og afværende politiske Anskuelser. Jeg troer derfor, at vi gjøre vel i at tage Invalideloven saavel som enhver anden Lov, der vedkommer Armeen, i grundig Overveielse, og sammenligne de forffjellige Forslag, som maatte gjøres i denne Retning, forinden vi tage nogen afgjørende Beslutning; thi, som jeg nys berørte, den vil ikke undlade i flere Retninger at udøve sin Indflydelse paa de bestaaende Forhold.

Monrad: En af de Grunde, hvorfor jeg har interesseret mig for denne Lov, eller rettere den eneste Grund dertil, er Hensynet til Armeen. Jeg troede netop, at Forsamlingen, ved at tage denne Lov under Behandling, lagde sin Deeltagelse for Armeen paa den varmeste Maade for Dagen, og jeg troede ogsaa, at Forsamlingen, ved at gjøre det, kunde undlade at votere Taksigelser, da jeg altid foretrakker Taksigelser i Gjerning, og anseer dem for at være stærkere end Taksigelser i Ord. Jeg maa derfor holde paa, at denne Sag gaaer over til 3die Behandling; thi jeg kan ikke finde mig foranlediget til nu at fremkomme med et Forslag til en Taksigelse til Armeen, og kan heller ikke anke over, at Forsamlingen ikke har gjort det, da jeg finder, at det er en egen Fremgangsmaade at anke over, at Andre have undladt det, som man selv ikke har gjort (Hør!). Jeg skal dernæst tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, naar jeg saaledes stemmer for, at denne Lov gaaer til 3die Behandling, fordi jeg deri seer et Tegn paa Forsamlingens Deeltagelse for Armeen, saa støtter jeg mig ikke paa min egen Anskuelse i saa Henseende. Jeg kan vel ikke paaberaabe mig alle de militære Medlemmers Meninger i denne Henseende, men derimod kan jeg paaberaabe mig den høitagede Krigsministers Ord i denne Sag; thi det var ikke alene paa sine egne Begne, men det var ogsaa paa hans Kammeraters Begne, det var i Armeens Navn, at han saaledes udtalte sin Tak og Anerkjendelse for den Deeltagelse, saavel Forslagsstilleren som Udvalget havde vist Armeen, ved at fremkomme med dette Forslag. Disse vægtige Ord af den høitagede Minister staae for mig aldeles beroligende ligesom overfor de mangehaande Angreb, som ere fæete